

Direktion havde været til Stede i et Udvalgsmøde for at give Oplysninger, afgav Betænkning den 30. Januar. Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med en Ændring, der gik ud paa at tilføje Slutningen af § 1, Stk. 1: »hvor der er kollektive overenskomstmæssige Aftaler«. Et *Mindretal*, bestaaende af Venstres Medlemmer, udtalte, at det ikke kunde stemme for Lovforslaget, og at det nærmere vilde begrunde sin Stilling i Tinget.

Det *konservative Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Mindretallet havde den Opfattelse, at det vilde være ganske overordentlig ønskeligt, om den bebudede Arbejdsstandsning blev undgaaet, men Mindretallet kunde ikke betræde den foreslaaede Vej, »som ganske bryder med Erhvervslivets Frihed, giver Staten Ansvar for Arbejdslønnen her i Landet, umuliggør enhver erhvervsmæssig ønskelig eller nødvendig Tilpasning fra de organiserede Arbejds-giveres og Arbejderes Side, stiller organiserede og uorganiserede Arbejdsgivere ulige overfor de forhaandenværende Arbejds-muligheder og i det hele taget fastlægger Arbejdslønningerne uden Hensyn til, om de paagældende Erhverv har Mulighed for at betale Lønnen, og uden Hensyn til, om Arbejdslønnen gennem Udviklingen af Landets Pengevæsen bliver urimeligt ændret.« Efter Mindretallets Mening gjaldt det først og fremmest om at skaffe Klarhed over Regeringens og Nationalbankens *Pengepolitik*, men det havde ikke under Udvalgsbehandlingen været muligt at faa Klarhed i saa Henseende. »Hvis Regeringen vilde have opfyldt dette nødvendige Krav, vilde der være skabt et nyt Grundlag for Indgreb fra Forligsmandens Side«, og Mindretallet troede, at f. Eks. nye og tidssvarende Regler for Afstemningen om Mægling-forslag vilde fremme Muligheden for en saadan Indgriben. Saafremt Forligsinstitutionen mente ikke at kunne gøre dette indenfor den Tid, der var angivet ved bestaaende Lov, var Mindretallet villigt til at medvirke til, at der tilvejebragtes den fornødne Tid til Mægling. Og skulde et Mægling-forslag, stillet af Statens Repræsentant, ikke blive vedtaget, vilde Regering og Lovgivningsmagt altid kunne overveje, hvilke Foranstaltninger der da burde iværksættes.

Lovforslagets 2. *Behandling* paabegyndtes, efter gentagne Udsættelser af Mødet, den 30. Januar Kl. 12 Nat. Efter at Udvalgets Ordfører (*Alsing Andersen*) ganske kort havde gjort Rede for Udvalgets Arbejde og anbefalet Flertallets Indstilling, motiverede *Krag* Venstres Standpunkt. Siden 1. *Behandling* havde der mellem Medlemmer af Regeringen